

ΤΑ ΝΕΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΝΑΝΤΙΑΣ ΛΙΑΡΕΛΛΗ

Ο Προκόπης και μια κόκκινη κότα για τους μικρούς μας ήρωες

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ
ΑΓΓΕΛΟ ΓΕΡΑΙΟΥΔΑΚΗ
ageraioudakis@ethnos.gr

«**Τ**Α ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ είναι το φαΐ των παιδιών» έλεγαν οι παλιοί και δεν είχαν άδικο. Η αξία τους είναι πολύ μεγάλη. Δεν είναι μόνο για να μας νανουρίζουν. Ενεργοποιούν τη φαντασία μας, μας ταξιδεύουν σε μέρη μαγικά και -το πιο σημαντικό- μας κάνουν ευτυχισμένους. Η Νάντια Λιαρέλλη αγάπησε τα παραμύθια από παιδί. Από τότε που στις γειτονιές του Πειραιά, όταν τελείωνε το παιχνίδι στους χωματόδρομους και στις αλάνες, επέστρεφε σπίτι και αφνίζανταν στις τρυφερές αιφνιγήσεις ιστοριών. Αφορμή για την κουβέντα μας στάθηκε η κυκλοφορία των δύο νέων της παραμυθών («Η κόκκινη κότα» και «Ο Προκόπης ο τεμπέλης») από τις εκδόσεις Πατάκη. Και τα δύο έχουν τις αφηγηματικές αρετές και την απλότητα της αιφνιγήσης των γιαγιάδων. Η δε ανατροπή σε κομβικά σημεία προσφέρει στην αναγνωστική απόλαυση και κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον. Η εικονογράφηση της Κατερίνας Βερούτσου είναι απόλυτα συμβατή με τα παραμύθια, τα αγκαλιάζει και τα αναδεικνύει αισθητοποιώντας

συγκεκριμένες πλευρές τους. Δύο λαϊκά παραμύθια που με τον ρεαλισμό και την αφογλιστική ειλικρίνειά τους οδηγούν τον αναγνώστη με τρόπο εντυπωσιακό μπροστά στο βαθύ σκοτάδι και στο απόλυτο φως, μπροστά στα υλικά με τα οποία δημιουργήθηκε η ανθρώπινη ψυχή.

Τι χρειάζεται ένα παραμύθι για να αρέσει στα παιδιά;

Ενα παραμύθι πρέπει να έχει πολλά στοιχεία για να κρατίσει το ενδιαφέρον των παιδιών. Περιπέτεια, αγωνία, μαγεία, κωμικά στοιχεία, ήρωες που μπορεί να ταυτιστούν και, πάνω απ' όλα, ευτυχισμένο τέλος.

Ποια είναι η αγωνία σας όταν ολοκληρώνετε μια ιστορία και πριν αρχίσετε την επόμενη;

Νομίζω ότι όλοι όσοι γράφουν έχουν την ίδια ακριβώς αγωνία. Πώς θα ξεκινήσουν και πώς θα πρευτούν μέχρι το τέλος. Σίγουρα καμιά ιστορία δεν πρέπει να μοιάζει με τις προηγούμενες. Οι τόποι, τα πρόσωπα, οι δοκιμασίες και τα διδάγματα οφείλουν να είναι διαφορετικά και πρωτότυπα – και δεν σας κρύβω ότι αυτή η διαδικασία παίρνει αρκετό χρόνο μέχρι να ολοκληρωθεί.

Το ερέθισμα για να γράψετε ιστορίες υπήρχε από μικρή πλικία ή πρ-

έκυψε μεγαλώνοντας από κάποιο γεγονός στη ζωή σας;

Από μικρή μου άρεσε πολύ να διαβάζω και να γράφω. Περνώντας τα χρόνια ο ελεύθερος χρόνος ήταν σχεδόν ανύπαρκτος. Το να κλείσεις τον διακόπτη και να κάνεις αυτό που σου αρέσει πολύ γίνεται άπιστο όνειρο για τους περισσότερους από εμάς. Ετσι, μόλις οι υποχρεώσεις μού το επέτρεψαν, άρχισα να ξαναγράφω και ευελπιστώ να συνεχίσω. Άλλωστε, είναι μια υπόσχεση που έχω δώσει στα παιδιά μου και είναι δύσκολο να την αθετήσω.

Το παραμύθι πώς οφείλει να προσεγγίζει την πραγματικότητα μέσω της φαντασίας; Πιστεύετε ότι θα είχαμε διαφορετικό κόσμο αν οι άνθρωποι άφηναν τη φαντασία τους ελεύθερη;

Οι εποχές δεν έχουν αλλάξει και πολύ. Το διαπιστώσαμε πρόσφατα με την πανδημία που συγκλόνισε όλη την υφήλιο. Η τεχνολογία, που έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας, ίσως είναι η πρώτη φορά που ετέθη στην υπηρεσία του ανθρώπινου γένους θετικά. Ξέφυγε από το στενό πλαίσιο του κυνισμού και μας βοήθησε να επικοινωνήσουμε πραγματικά, να έρθουμε πιο κοντά με ανθρώπους που είχαμε χάσει και να ελπίζουμε ότι όλα θα πάνε καλά. Οπως ακριβώς κάνει το παραμύθι. Η καλοπροαίρετη

φαντασία του και ο ρομαντισμός του προσεγγίζουν την πραγματικότητα της κάθε εποχής. Ανθρωπος που δεν αφήνει τη φαντασία του ελεύθερη, ζώντας μέσα σε μια πεζή ρουτίνα, είναι μισός άνθρωπος. Δεν ονειρεύεται και δεν ελπίζει ποτέ στο καλύτερο. Η ζωή πάντα ήταν δύσκολη και σκληρή. Αν χαθεί το όνειρο, θα γίνει και σύντομη. Στο χέρι μας είναι να την κάνουμε καλύτερη, με ένα παραμύθι που θα μας ταξιδέψει και θα μας κάνει να νιώσουμε έστω για λίγο πάλι παιδιά.

Τα παιδιά χρειάζονται ήρωες και πρότυπα στη ζωή τους;

Ολοι χρειαζόμαστε ήρωες και πρότυπα στη ζωή μας, όχι μόνο τα παιδιά. Πώς μπορούμε να πορευόμαστε μέσα στον κυκεώνα της ζωής χωρίς σημεία αναφοράς; Ενα σωστό πρότυπο αποτελεί κυρίαρχο συστατικό στην πορεία του καθενός από εμάς. Μιλάμε για τα παιδιά ξεχνώντας πάντα ότι και εμείς ήμασταν κάποτε εκεί. Ας σκεφτεί ο καθένας τι ήθελε ως παιδί και πώς ακολούθησε τους ήρωές του και με τη σειρά του ας το μεταφέρει στα πολυτιμότερα αποκτήματα της ζωής του, τα παιδιά του. Μην ξεχνάτε ότι οι μικροί μας ήρωες θέλουν να τους εξηγούμε τα πάντα με παραδείγματα. ■